

[Arbejds- og Socialministeren.]

$\frac{4}{5}$ af Underskuddet ved Driften af de billige Boliger som Aldersrenteudgift med indtil 5 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar er udbetalt i Kommunen. Man var i 1937 klar over, at Kommunerne ikke straks kunde udnytte dette Tilskud fuldt ud, og derfor stillede man ved Overgangsbestemmelsen i Lovens § 32 for de første 5 Aar de fulde 5 pCt. af Aldersrentegrundbeløbene, der i det foregaaende Aar var udbetalt i Kommunen, til Raadighed til Ydelse af Huslejetilskud. Kommunen skulde dog i dette Beløb fradrage de Beløb, der blev opført som Aldersrenteudgift til Drift af de billige Boliger.

Hvis man havde indskrænket sig hertil, kunde Kommunerne foreløbig have slaet sig til Ro med, at de nu fik Adgang til at yde almindeligt Huslejetilskud til Aldersrentenyderne, men for at opmuntre Kommunerne til at bygge de billige Boliger til de gamle bestemte man samtidig, at Huslejetilskud gradvis skulde bortfalde i Løbet af de efterfølgende 4 Aar, nemlig Aarene 1942—43 til 1945—46. I disse Aar skulde Huslejetilskud kun kunne ydes inden for en Grænse af henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt. af Grundbeløbene af de Aldersrenter, som i det foregaaende Regnskabsaar var udbetalt i Kommunen.

I Foraaret 1943 blev det imidlertid klart, at Forudsætningen for den gradvise Nedsættelse af Huslejetilskuddene var faldet bort, fordi man ikke havde tilstrækkeligt med Materialer til at bygge de billige Boliger for Aldersrentenydere, og ved Lov af 13. Marts 1943 blev det derfor bestemt, at det omhandlede Huslejetilskud skulde kunne ydes fortsat med 5 pCt. i Regnskabsaarene 1942—43 og 1943—44 og derefter i Regnskabsaarene 1944—45 til 1947—48 med henholdsvis 4, 3, 2 og 1 pCt.

Ved to Lovanordninger i Maj 1944 og Marts 1945 blev der endvidere paa Grund af Materiale mangelen bevilget Huslejetilskud med 5 pCt. for Regnskabsaarene 1944—45 og 1945—46. For at man ikke skulde være bundet for langt ud i Fremtiden, blev der derimod ikke ved de to Lovanordninger truffet Bestemmelse om ogsaa at udskyde Paabegyndelsen af den gradvise Nedgang i Tilskuddet til 1946—47.

Da Materiale mangel ogsaa i de sidste Aar har bevirket, at det ikke har været muligt at gennemføre Byggeriet af billige Boliger til Aldersrentenydere i det planlagte og nødvendige Omfang, anser Mini-

steriet det for rigtigt, at den gradvise Nedsættelse af de Beløb, som Kommunerne kan anvende til Huslejetilskud, paa tilsvarende Maade som ved Loven af 13. Marts 1943 udskydes yderligere, saa at Kommunerne ogsaa vil kunne yde Huslejetilskud paa 5 pCt. i Regnskabsaaret 1946—47 og saaledes, at Nedsættelsen af de Beløb, Kommunerne kan anvende til Huslejetilskud, paabegyndes fra og med Regnskabsaaret 1947—48.

Udgiften ved Forslagets Gennemførelse er skønsmæssigt anslaaet til ca. 8,8 Mill. Kr., fordelt paa 5 Aar med en Merudgift paa i alt ca. 4,7 Mill. Kr. i Regnskabsaarene 1946—47 og 1947—48 og med en Udgift paa i alt ca. 4,1 Mill. Kr. i de derefter følgende 4 Regnskabsaar. Heraf vil $\frac{4}{7}$ eller i alt ca. 5 Mill. Kr. være at afholde af Statskassen i Medfør af § 65, Stk. 3, i Lov om Folkeforsikring.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings hurtige og villige Behandling.

Rasmus Hansen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det af den højtærede Arbejds- og Socialminister nu fremsatte Forslag til Vedtagelse, idet vi jo, hvis Lovforslaget ikke vedtages, vil komme i den Situation, at det Beløb, som Kommunerne kan anvende til Huslejetilskud til Aldersrentenyderne, bliver skaaret ned.

Men selv om jeg altsaa paa mit Partis Vegne anbefaler Vedtagelsen af Lovforslaget, er det ingenlunde ensbetydende med, at vi finder det tilfredsstillende. Vi fremsatte for ca. 2 Maaneder siden her i Tinget et Forslag til Beslutning, som bl. a. indeholdt et Punkt, hvoraf det fremgik, at vi med den højtærede Socialminister og med Regeringen ønskede en Forhandling om faste Huslejetilskud. Skønt det altsaa er to Maaneder siden, at vi gennem et Forslag tilkendegav, at vi ønskede en Forhandling om dette Forhold og om en Række andre Forhold vedrørende Aldersrentenyderne, saa er det indtil denne Dag ikke lykkedes for os at faa Ministeren ned i Udvalget til en Forhandling. Det er endog saaledes, at den Formand, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, som Flerpartierne har udpeget til at lede det nedsatte Udvalgs Arbejde, indtil i Dag ikke har indkaldt til en eneste Realitetsforhandling.

Jeg maa sige, at vi inden for Socialdemokratiet har opfattet denne Fremgangsmaade som et meget daarligt Varsel om Regeringens Beredvillighed til at gennem-